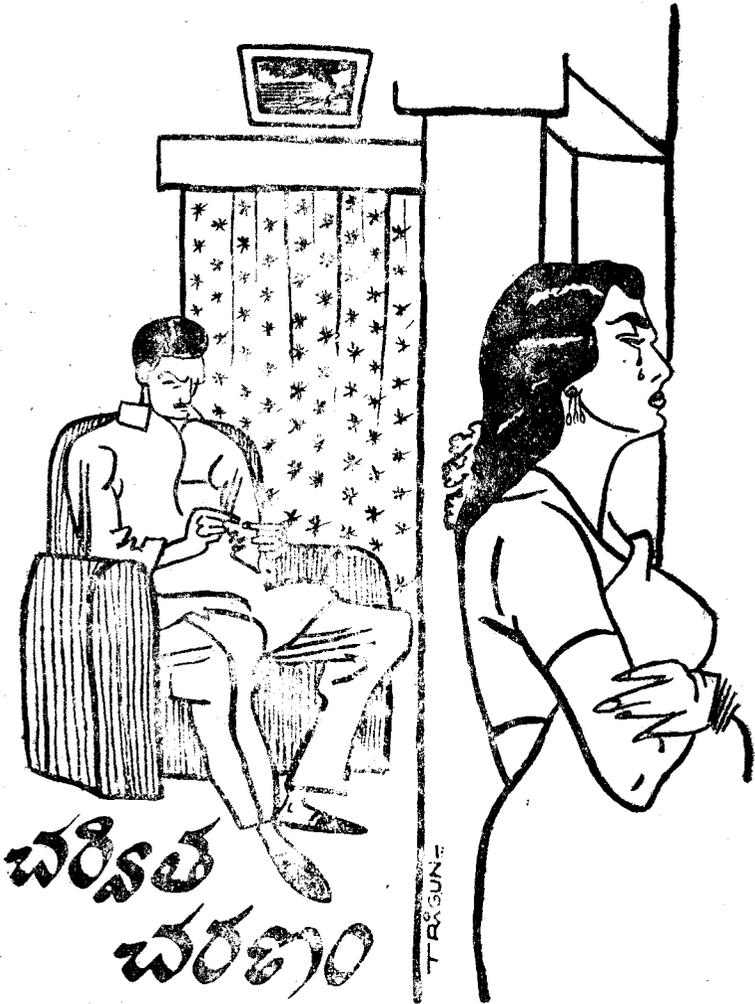

ఇంకా వసలే పరిసరంగా చూసేది ఏకైకం. వాతావరణంలో చూశేమీ కనపడలేదు, ఇంతా విరేచంగా, దిగ్భ్రాతవ్యంగా వుంది. తనలో తనే విసుక్కుంటూ, తనగదిలోనికి వెళ్ళి బలబల మార్పుకువి పెరలోకి వెళ్ళాడు. పెరటి వెంపు వరందాలో. ఏకైకం కండ్ల 'గోపాలం' తర్వాతుందమీక నడకకువి

వకన, బాదం, మొదలయిన చెట్లు వున్నాయి. అంతేక మిట్టమక్కావ్వా వున్నట్టి తూడా పెరదంతా, వచ్చని వంటివేపట్టు కంగా వుంటుంది. మేకమీక రెండుగురులు 'ఎయిర్ కంపీ నవ' చేయబడినవ్వటికి 'గోపాలం' ఎప్పుడూ ఆ పెరటి 'వరందా' వాక్రయం కుతునే వుంటాడు. అతనికి తెచ్చెప్పకు

కమ్మలు, పన్నుగా వలగా తకకలాడే చూపులు, ఎవరి కేన ఆ వృద్ధపుణ్య ప్రవి తూడగానే చేతులెత్తి మొక్కాంవి ఏనుంది. 'గోపాలం' వయోవృదుడెనా లేవలేది వంపిలో లేడు. వుదయోన్నే తేది వక్కుకోముకుంటానే గొంకూ.చేతి కర్రా తీసుకువి, వాలాంగట్టమ్మట వడివి వస్తాడు. ఇందుమించు రెండుమైక్కనా

చరిత్ర చరణం

వున్నాటి, కల్లి టిక్కిదేవి మంజాదికాను కువి క్రెడ కూర్చుంది ఏకైకం మాతి దగ్గరం వెళ్ళి కాళ్ళూ చేతులూ కడు క్కువి తండ్రివద్దకు వచ్చేడు. గోపాలం మంచంమీదలేది, 'తంగడ' గోడకి తారేసి దాన్ని అనుకువి కూర్చున్నాడు. 'ఏకైకం' మంచంమీద కూర్చున్నాడు. పెరటినికా వబోటా, జాను, మామిడి,

దాటాయి. వచ్చని కరీరం ఒక్కవంకగా రెక్కూక్కనవ కొడిగా గూవికోవుంటా డు. 'ఓక్కిదేవి' తూడా వచ్చని నసిమి రంగుకో వుంటుంది. అరవయివిక్కు విండుకున్నాయి కోంఘం, ముడు తలువడ్ల కుడుకుమీద, నయా సెనంత కుంకుమబోటు. చెవులవి బరువుగా జారి తోకుక్కు 'పడివేం' విలువయిన టవ్వం

రోజాకి అయిన వడవకుండా వ్వంక. ఇంటికిరాగానే 'యా భేతులాల వెంది గ్లానుకో, కేరు చిక్కవిపాలా వేడివేడిగా త్రాగుతాడు. అరగంటలయినాక స్నానం చేసి బలబల మార్పుకువి 'వరందా'లోవి మంచంమీదకు జేరతాడు. కాస్తేపు ఆ రోజా వేవరు చూస్తాడు, రోజా లో ఎక్కువతాగం 'వరందా'లో మంచం

మీదే గడుపుతాడు. గోపాలానికి 'విక్రం' అక్కడే కొడకు. అయితే గురు కూతురు న్యాయ పాలక మన్యూ వ. వక్రం లో క్రీకం అడవాళ్ళకి ఆ పని పక్కలు పుండేవి కావు. అందువల్లే గోపాలం, అణుకు గురమ్మయం వెళ్ళిపోయా ఆకలి మాటలు వేయడం ఎకరాల వలన కూడా వివేచనాకాలేదు. రెండేళ్ల అమ్మయ్య. మూడు కరాలనుంచి గోపాలం పూర్వ కలో అక్కక్కడే వారసుడవటం నంది ఆ పనిలో చీకడలేక, 'ఇమిం' తాడుతున్నారేవారు. గోపాలానికి విక్రం అక్కడే కొడకు. విక్రంకి అడవి లంకా కూడా లేకండా అక్కడే కొడుకున్నాడు. వేరు 'కాలయం' పి. యి. ప్యాషలు క్లిఫ్ లో ఇంజనీర్ గా వుంటున్నాడు. ఇరవయ్య అరేళ్ళు వుంటాయి. 'విక్రం' అక్కడికి దగ్గరగా వున్న వట్టులో 'విజయం' తీసుకున్నాడు. మెరక వీరు కాలానికి వల్ల పనిలో పనిలో ఆ పని పాపాలతో గోపాలం 'విజయం' 'విజయం' లో తోలితే లాభాలు పోవచ్చాయి. వెనకా, ముందు. అర్ధిక

బి. వి. యస్.
అచ్యుతవల్లి

లోపం అనేది ఎరగకుండా, వాళ్ళ జీవితాలు గడుపున్నాయి ఇలా వుండగా నారాయణ వెళ్ళి విషయం వచ్చింది. దానితో ఇంట్లో ప్రతివంతున ఎక్కడింది విక్రం తార్య కనుపాటు చివ్వువచ్చింది తన అమ్మకూతురు 'నీలా'ను కోడలిగా చేసుకోవాలని కోరికగా వుంది. అతని తనకూ 'విక్రం' అక్కలు వచ్చి, తమ కూతుళ్ళు 'నారాయణ'కిచ్చి వెళ్ళిపోయాలని అణుకు అడవి వారు కనుమ తమ 'నీలా'ను తప్ప ఇంకెవరినీ కోడలిగా చేసుకోవాలని అర్థికంగా చెప్పేవేది. దానితో వాళ్ళ మూతలు ముడతలు రావలసి అని కోరిక ఇంకనారాయణ ఉద్యోగస్తుడైతే కదా అమ్మతో సంప్రదించి వెళ్ళి మనూరం వెలుదామనే వారికి నారాయణ వేరేకాని ఏదీ ప్రేమిం

తానవటం ఆ పని అది తప్ప పట్టించుకోవని అర్థికంగా చెప్పేయటం ఆరిగింది. దానితో 'కనుమ' విద్రాహణా మని కృంగిపోయాగింది విక్రం, అమ్మిదేవమ్మ నారాయణ తరపున వాడించేవారు. గోపాలం మటుకు 'కోడలి'. కోరికే నారాయణ అని గట్టి వట్టపట్టేడు. కనుమ మటుకు తన గదిదాటి ఇయటకు రాకుండా కృంగి కుమిలిపోకోంది.

"విమిలి ఆమ్మ నీ కోడలు ఎలా వుంటా" అన్నాడు విక్రం. విక్రం దిశ నెవ టూర్ వెళ్ళి ఈసారి పదిహేను కోజలయ్యింది.

అలాగే వున్నది. తన తనకామా" మూలిగింది అమ్మిదేవి.

"నాం ఎంత మూలక్యమో చూడు, అన్నాడు విక్రం తరగా" "అడవాళ్ళం అంతలేవర్తి" అంది అమ్మిదేవి ఆమెలో అండరకంగా ఒక అనేదవ వుంది. దాన్ని బలవంతంగా హ్యూయంలో అడిమిచేటి మూడోతరం లోని వనవాగరికాన్ని తాను దృఢంగా

ఫోన్ : 77971
77972

రిపబ్లిక్ దినోత్సవ శుభాకాంక్షలు

ప్రగతి నికేతన్

బాలబాలికల కాన్వెంటుల స్కూలు

నూ ర్యా రా వు పే ల :: విజయవాడ-2

సి. యల్.

బండ్లమూడి పత్తవారాయణ

ఈ వేళ -

అకాశం నల్లబల్లనికాక చింకర నంకరగా
అక్షర క్షుణ్ణాలు నెను నున్న వేళ
కడుపులో కాళ్ళు పెట్టుకుని కువలయ కూర్చుం
నిక్కసించి నిద్రిస్తున్న వేళ
పురపాలకుడు (గుర్ఖా) మునుగుతున్న
విధిఅనుగుతై మూలుగుతున్న వేళ
చలిగాలిపులి నన్ను నిలుపునా చప్పరిస్తున్న వేళ

ఈ నికేత వేళ -

స్వాధీనంలో లేని నా వేళ్ళను చూసి
ఈ రాత్రి నీ చేతిలో లేనని చూచుతూ
సి యల్. పెట్టింది, కలంకటికి
యక, గ్రాంట్ డోఫర్ వస్తా; విశ్రాంతి తీసుకో...
అనుగా నుండి కొలుపు కావించబడినది.

అలవర్చుకొంటుంది చూపించడానికి తన ప్రయత్నం చేసింది. గోపాలం ముందుకు వెళ్ళాడు.

"వరే: విక్రం! దానిపాటున దాన్ని అలా వదిలేయటం మంచిది కాదు. ఇంకే ఇలాంటి కంట తడిపెట్టకూడదు. అది ఏ పనికీ అనుకరం కాదు. అన్ని వర్తమానములు పోతుంది. నారాయణ కుమ్రాడు. వాడికేమి తెలుసు, కాన ఎర్రగా బుర్రులలాడుతూ వాయిదాకో పరమావులకో దోరవన్న వచ్చితే దాని

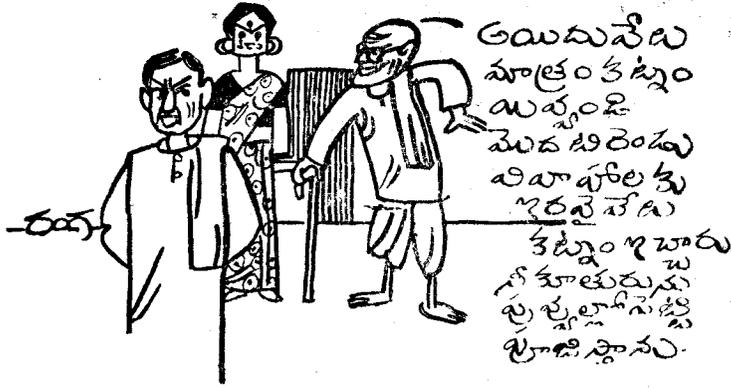
వెనకాకంపడాడు ఆ మాత్రం తెలియకొచ్చి కావాలంటే ఉత్తరాదివ రూపాంతర పడినందుకొడుకులారు పెళ్ళి చేసుకుని ఆ ఏ అనే ఇలాంటి అంటా నెత్తి కెక్కించుకోవాల్సివంటి అవసరం ఉంటుంది. వనమాసాలామోపి, తనప్రాణాన్ని వణంగా పెట్టి కని పెంచిన కలివి ఇంక దోరవినీ తాను ఆ విల్లకో తోతే గాంతుకోవటం ఎంత స్వార్థం, విల్లలు లేకు లేమి అంటూ తుందిపోయి చెట్టుకి పుట్టి మొక్కి మొక్కి ఉపవాసాలు

లేనిచేసి కన్నుది జనున. వాడి దోపి వచ్చుచూపి ముప్పోయింది. కన్ను ఉడుగులు చూపి వరకొందింది కంటిలో కనుసావలా. ఇరువయినా అగేక్కుగా అనుక్షణమూ కాపాడింది. అలాంటి చూక్కు మూ రికి గుండెలో గువసాలు గుచ్చి కంటి వదురయిన కన్నెవిల్లకో చెట్లా లేసుకుని 'అకాశం'లో హంసలా ఏగిరి పోవటం ఎంత తవ్వూ ఎంత రాక్షవక్యం? ఎంత అమానుషత్యం? అన్నాడు గోపాలం మామగారి మాటలు తారస్థాయిలో వివరించి. కనుమ కుడా వరంఠమీడికి వచ్చింది. వచ్చి మామగారి వెనకాకం పాపిరంలా ముడుచుకుని వింటుంది 'లమ్మిదేవి' కోడలివేష 'చుక్కతిల' ఒకచావు విసిరి

"తాగుంది. వరుసలో వచ్చింది వాడు. వాడికి ఏ ఏం వచ్చితే దాన్ని కట్టుకుంటాడు ఇవంటే ఏ ఏం కావచ్చింది కంటి కు సార వాళ్ళా ముఠా" అన్నది లమ్మిదేవి. "కనువది" కళ్ళు పట్టి వాళ్ళు వాళ్ళు వచ్చాయి "ఇంక వెదకారు. లోకాను తనం వచ్చింది. మీరు ఉల్లెవెదకరి చెప్పాల్సింది మీరు దా ఇలా తేలిగా తీసుకోవాలా. 'పి'ను వా కోర్ లుగ చుది లో వెళ్ళాను. గలిచ్చాను. చీరలిచ్చాను. ధువుంప కో 'సిం' కుమమ కోడిలిం నే పెరిగింది చలాచుతే అయ్యింది. ఇది అత్యున్న సంగతివదిలే నినా చురి ఇప్పుడు ఏం సంగతి నమిటి? మీకరికం ఎందుకు పొసిగిపోయిందని ప్రతివాళ్ళూ అడగతూ మేనక ఎందుకు చేసుకోలేదో అన్న స దేహంకో ఇంక ఏ పక్కాడుకూ దానిని వెళ్ళాడటానికి ముందుకు రాక ఒక కన్నెవిల్ల కోడికం దుఃఖతాకం చేసి 'పాడు' ముటుకు జీవి తంలో ఎలా మువదగండా? అంది ఉక్రోశం"గా

"ఎందుకు తిరి హాలానా పడతావు? వరే విక్రం! 'నారాయణ' మచ్చ గట్టిగా చెప్పే కొడవికూ, ఈ సారి వెళ్ళుకో పచ్చినప్పుడు మళ్ళీ ఒకసారి మచ్చా.

అయ్యో గలకాంబి

విన్నవించుకుని నా దగర కరణా, కణ్ణా చెప్పించుకుంటావ్వు చేస్తున్నది. ఇవ్వాళ పెద్ద ఇంజనీర్ అయిపోయి వ్యక్తిత్వం, గౌరవం అంటూ పెద్ద కణ్ణులు చెప్తున్నారు పాపం కన్నకలి కుటుంబానికి భారగా వుంటుందంటే వుండాలి. ఆపిం ఎన్నెన్ని ఆ వీడిమీద చెడుతున్నారో. మేనకోడల్ని కోడలిగా ఇంట్లో తప్పకో వాంపి ఏ ఆడమనను ఆ కిం వ దు? అన్నాడు గోపాలం

పాపం! ఈనాడు మీ కోడలి ధర్మ మా అంటూ ఆడమననుం అవనయ తెలిసినావ్వుయి ముద్దుపెళ్ళ క్రికం మీ భార్యగా, నా కన్నీళ్ళు విడవ మీకు తెలియలేదు ఈ రోజు కోడలి మొవలి కన్నీళ్ళకు విడవనిస్తున్నారు. ఆ రోజు నేను అమా అ ద్వేషాంతో నిండిన ఆడ దాన్నిగా వివి చేసి ఈ రోజు ఆకా పాకంకో అనేదన పాఠ్యం అడదాన్నిగా మీ కోడలు కనిపించుతున్నది. ఒకే పరిస్థితిలో వున్న ఇద్దరి ప్రేమ మీరు నను ద్యున్నీకో పరిశీలించలేకపోయాడు. అదే మీ మగాళ్ళు మానసిక దౌర్బల్యం అయి డుగురు ఆడపిల్లల తర్వాత వర ప్రసా దంగా పట్టిన విక్రమం, నా ఆకలకు, అతి మావలకు, అలంబన అవుతానని, ఆ కిం చటం వాడి దురాకా నేను మా అన్న కూతుర్ని విక్రమం చేస్తామని ముప్ప టపడితే ఆ రోజు మీరేమన్నారు? కావరం చేసేది నీవా, వాడా వాడి మనసుకు వచ్చిన విలో చేయాలి అని ధర్మ

వన్నార చెప్పలేదా? నారాయణవి కుటుంబం వెంటిట్లు నేను వివ్యాన్ని కన లేదా వెండాలేదా? పాతిక ముప్పయి వేల కట్టంకో వచ్చిన ఈ అమీంధతీ కోడలు 'కుసుమ' ఒక్కవదన్నా వస్తు "అత" అని పిలిచి నా. కాదనొచ్చినా చేయి నొచ్చినా రంబు ఇచ్చిన నోకర చేత నేనడ చేయడంకో వలమీ కానీ, ముప్పటగా ఒక్కగనొక్క కోడలు కప్పు కాపీ అన్నా కలిపి ఇచ్చిందా? ఎందుకు కుండెడ రకం భార పోసి పిల్లల్ని కనటం? వాళ్ళవంన మనకు 'కాంతి' కాంతి' కడిపాయనే కదా? కానీ కానీ చొప్పున కూడబెట్టి మన స్వమూ లను విడనాడి నేడడ. మిద్దెలకట్టి పిల్లల్ని మనం వచ్చి పరిస్థితికన్నా ఎక్కువ స్థితిలో వుండా వి త పడుతాం? వాళ్ళు అంతా కోంటే అదొక కృపి, అదొ ప్రకాంతి! అదొక వికృతమాతన మైన జీవన ప్రవాహం! కమప్రతినింబాణ ముఖపాత్యాలతో భోగలాగ్యాలతో కుం టూగలని కాము హయగా వాళ్ళవీడలో వేదికలాంపి వృద్ధతీపులు ఆకించటం, మననమిష్టి కుటుంబంలో క్షమించరాని తప్పేంకాదుగా!

మీరు అనాడు వివ్యాన్ని దబ్బుకోసం ఈ కుసుమకి అమ్మేసారు నా చేతికిదే ఆకాపలాన్ని మీరే చేతులారా దూరం చేశారు. అనాడు నా మేనకోడలి సానంలో తనదబ్బు ముడుపుపెట్టి కుటుంబమీద వచ్చి కారోలేదా? అలా ఈనాడు తన మేన

కోడలిసానంలో ఇంకో అమ్మాయి వచ్చి కూర్చుంటుంది చర్యకవర్యణం అవు తోంది. దీనిలో పెద్ద మీరంతా తంబ నటుక్కుర్నొచ్చి క విశేషం ఏమీ లేదు తీవ్రంగా అప్పు లక్ష్మీదేవి భార్య ఒక్కరోవం డాని గోపాలం బోసిగా వచ్చాడు తనబోడికని ఒకసారి కడుము కున్నాడు కొంచెం ముందుకు జరిగి భార్య చేతిమీద చేయి వేసాడు

"ఇదిగో లోపలికిపోయి కానివేదీ పాలు తీసుకోరా? అన్నాడు. లక్ష్మీదేవి లోపలకు వెళ్ళింది. అవిడ నడుసు తే అందెయి, కవయాలి ఒకదానికోకటి కాకుతూ "ఇచ్చి ఇచ్చమంటూ క్రావ్య మైన ధర్మ వినివనూంటి. ననువురాసిన ట్లుండే వచ్చని వచ్చనిసాదా. మరెలా డింకు డిం మంటూ మ గళమాత్రాలా, ఈ కథలన్నీ పాతక ముప్పయియేళ్ళుగా నన్ననివంగితం ఏంటావ్వులు అలంబా అంటుంటుంది. గోపాలానికి! అరవయి ఏడుదాటిన ఈ వయస్సులోనూ, నంద కుతాం వెండిని కళ్ళ మోసునే వున్నది ఆవిడ! ఇన్నాళ్ళుగా, లావణ్యరేఖలాంటి లక్ష్మీదేవి ముంబానూ తన మనస్సు లోని మలివచ్చువారని భేషించలేక గిజ గిజలాడేవాడు! ఇంక ఇప్పుడు ఆ మాలి వ్యాన్ని లక్ష్మీదేవి ముందర, కటిగేసు కుంటే, తనకుటుంబంకడ చర్యక వరణం కాకుండా: భండవ్యపుతీ మని అమబంద ముకో కా తనిగుక్కునేయటానికికొంచె మయిం అవకాశం కలిగించట్లు అవు

తుందనే నిరవికృతమునకు వచ్చేడు. గోపాలం: ములుపులుమంటూ లక్ష్మీదేవి సాతికతులాల వెండిగాసుకో వేడివేడి పాణితెచ్చి ఇచ్చింది. లెండు గుక్కల్లో త్రాగి కుంజుడున్న కవ్వాలతో ముఖం తుడుచుకున్నాడు. లక్ష్మీదేవి మంచాని కానుకుని క్రిందవతికిం పడింది.

"అబ్బాయి కోడలు భోజనాలు చేసేరా అన్నాడు"

"ఏమోనేను చూడలేదు"

"మల్లమ్మ ఏం చేస్తోంది?"

"ఏం చేస్తోంది? వంటంటి వసారాలో కూర్చునికునికొప్పాటు వడుకోంది" అన్నది విసుగా.

"లక్ష్మీ! అన్నాడు గోపాలం మార్త కక ద్వనించింది అకవిగొంతులో."

"ఏవ వ మీద ఏకడాకా కోపంగా పున్నదికమా?"

"కోపం ఎందుకూ జరగవలసింది జరిగిపోయేక. ఇంక ఒకళ్ళని ఒకళ్ళం

బరుక్కుంటే మటుకు కాలం వెనక్కు నడుస్తుందా?"

"లక్ష్మీ: వికృత విషయంలో నేను స్వతంత్రుణ్ణి చాలాకప్పేసాను. నన్ను క్షమించు; ఆ కారణంగా ఇప్పుడు మన కుసుమని కనకమ్మవారికి దూరంచేయకు; మన జీవితాలు పొద్దుగ్రుంకిపోయేయి; వికృతం వంటరివాడు తనుకూతుళ్ళుచేసు కొలేడనే కోపంకో అక్క చెల్లెళ్ళు దూరంఅయ్యేరు. విలకారణంగా కుసుమ కన్నవారి అత్తయికని కూడా కోల్పో తుంది. మన కుటుంబంలో వైవాహిక బంధనాలు వుంటేకాని పరస్పర అత్తయిక పెంపుకాదు; ఏకుతెలివా మనవాళ్ళ సంగతి!" అన్నాడు.

"తలెవారే: నేనువికృతాన్ని కుసుమని సాదిదామని నారాయణకి వంకపాడుకు వ్వాసేమకున్నారా; మీరు ఆ వాడు చెప్పి వట్టు పనివాళ్ళ ప్రేమానురాగాలని అర్థం చేసుకుందుకు వ్రయత్నించుకున్నాను. అందుకనే ఏర్ప వాడిఅళకి అడ్డురావద్దు

అంటున్నాను" అన్నది లక్ష్మీదేవి.

"ఇంకా ఎందుకు దెప్పుకావు? లక్ష్మీ! క తప్పు నీమూడు ఒప్పుబంబుళ్ళాను పక మటని వాలిన బ్రతుకులు మంచి; మన పొరపాటుమూలంగా ఏర్పల బ్రతుకులు అవనాదులపాలు కాకూడదు" అన్నాడు.

లక్ష్మీదేవి తరవేపు విషయంగా చూసింది ఇందుమించువికృతాపెళ్ళి కుసు మకో అయిన దగరించి తావ్వాతరం మత్త అతిప్రాచుభేదాబ 'సెం'పేనూనే వున్నాయి. అబ్బనా దబ్బు నాగరికతం మధ్య మనుకతున్న వావబునించి ఒకరిపట్ల ఒకరికి ప్రబలిత అనహనభావా విన్ని పెక్కి లాపీయసిండా గుట్టుక గతువు కోచ్చేయి. కుసుమమీద చిరుబుబ్రులాడు తూ లక్ష్మీదేవి గజెకటివా. కోడలి మీద మురలాయన అప్యాయక కనబరిచినా, అతేరభాసా జరగండానేరోజులుదిశ్చిం తో దొరి పోయేయి ఇష్టాకు గడి వాక గోపాలం గొంతులో అత్తయిక, ఆర్ధ్రా ద్వనించటాలో లక్ష్మీదేవి చకికు

With best compliments from

Phone ; 249

Sudhakar Show - Room

(HOUSE FOR BINNY TEXTILES)

MACHILIPATNAM

Managing Partner:

Kota Venkateswarlu

With best compliments from :

Phones; Office : 249
Res : 249 A

Sudhakar Medical Stores

CHEMISTS

MACHILIPATNAM

All Medicians Availble at Reasonble Rates

Managing Partner :

K. Venkateswarlu

రాంబంది.

"ఓక్కీ: నాకెళ్ళి బితుగుతుందా?" అన్నాడు గోపాలం:

"బోదురూ: మీరు సురీసూ!" అవు రూపంగా సిగుతుకూ అన్నది ఓక్కీదేవి

"నీకుసురీ వదేళ్ళేగా: జ్ఞానకం వుంది వుండదు. గావిజాకు జ్ఞానకం వుంది. నా కన్నటికి ఇరవయి ఎనిమిదేళ్ళు వచ్చాయి నేనూ ఒక్కపిల్లవాడేనయినా నాకు పెళ్ళి అలవ్యం చేశారు కారణం ఏమిటంటే మా అమ్మకి ఒక్క అన్నగారు వుండే వారు. ఆయనకు కూతురు వుంటే నాకు ఇచ్చి చేయాలని మా అమ్మ తీవలాటం, చివరికి ఆయనకు అంతాకొడుకులే కన్న కూతుళ్ళువుటలేదు. ఇంక అన్నకునంబం రాంకోవం వెకకటం మొదలువటారు. నాకు ఒక మేన తమ్మండేది వాళ్ళకి ఒక మ్యాయి వుండేది. చిత్రమ్మ దాని పేరు: నవ్యూరూస్తే వుచ్చావుగా!"

"ఆ నాకేండుకు తెలిదు: రంగంబిచ్చి కోడలిగా" అంది మనలాయన తీవిక కథ ఆనక్తిగా వింటూ.

"అవిడనలగా వుండేది అంతావల రింకనండు అనేవాళ్ళం ఎలాగయినా అ వలచింకనండువి నా కంటకట్టాలని మా మేన తాతడం నాన్నకి అక్కకూతు ర్ని కోడలి చేసుకోవాలనే బిలావ వుండేది మా అమ్మకి అదవడదు అంటే కిరేదికాదు: అంచేత చిత్రమ్మని కాదని మా నాన్నకో హోరా హోరీ బోరాది, వచ్చగా జానుబండులా వున్న విన్నవాకు చేసింది" అగారు.

"అయితే:" నందేహాలగా చూసింది ఓక్కీదేవి

"విశ్వంశికి ముందు నా పెళ్ళిగురు కి వచ్చింది. నా పెళ్ళి నీకో అయన మొదలు మా మేన తలవాళ్ళు మా ఇళ్ళకి కాక బోకట అవుచేసారు

చిన్న పెళ్ళి చేసుకోవటంబంది నా కన్న ఒక ఒక మేన తలంది దూరమ య్యేను అన్నది నామనమ్మలో ఏమూలో మెడలూ: ది ఈ ఏ లయ, నువ్వు నా నంపాదన అంతా ప్యేచ్చగా విం మూం

గా అనుభవిస్తోందటం నాలో ఏ మూలో ఈర్ష్యవి కలిగించింది. వయస్సులో తార్య తర్తలు ఒకళ్ళువట ఒకళ్ళు ప్యేనులు ఒకక బోసుకంటారంటే వాళ్ళకి కారీర కావనరమే ముఖ్యకారణమనుకుంటాను. వయస్సు ముడిరివకొడి తార్యార రణ ఏకత్వంబంది విడివడి నీ వాళ్ళు, నా వాళ్ళ అలిమావాలా. అవమావాలా అంటూ స్వార్థవికాచి కలంధమాసాలో యరుక్కు బోయి బిన్నా బిప్పా మాట వెలువరిసాడు నీ అందం నా కళ్ళు కప్పిన రోజుల్లో నువ్వంటే వివరీతమయిన మోసాంవిర్పడి నాకు వంటరికనం అప్పింపతేను. ఆ ఆక రణ కొంచెకొంచెం వకంగానే చిన్న నా కుటుంబంబంది వేరుచేసిన దానివిగా వీవంటే అవసావం ప్రబలింది వీవంటే నా మనస్సులో ఏర్పడ్డ అసూయ మూలం గా చిన్న బందింబాలనే వదేళ్ళకొనే విశ్వంకి నేనుపె నంబంధం చేసాను నేను నా మేన తలకుంబందింది. విడిబోయేను విశ్వంకి నీ అన్న మాతుర్ని చేస్తే మీరంతా ఒకే కుడడ్లో మొలిచిన అరటిపంకల్లా

నుంటాను. నా అన్నవాళ్ళ తీకుతూ వంట రిగా మిగిలిపోతాను. ఈ నావంపాదనకు బక్కర్యానికి రెండో కరంలో కూడా నీ వాళ్ళే మాక్కువారుంవటం నేను తరింక లేక బోయేను. ఎండేకో అన్నది నా మన: నీతి నాకే అవగతంకాదు. ఇవ్వటే చీతర వీ డు: అం నా కెంకో నేనాకో కంగా కచ్చిం చేవి: అందుచేకనే విశ్వంకి నీ మాట తారవి వాదివి బంపంకంచేసి తునుమవి పెళ్ళి చేసాను అగేడు గోపాలం:

ఓక్కీదేవి విశాలంగా వచ్చింది.

"అదేం మందిమాట: మీ కరకానికి వరనగా రెండు కరాల వాళ్ళ తాగ స్వాయులు తావటం అవనాయితీలేదు. అందుకే నేనార యణ ఇంకో క అమ్మాయిని ప్రేమింపటం జరిగింది. దీవికంక రాధాంకం ఎండుకు మీ కోడలికి కచ్చుచేస్తోంది: మనయింటి అనవాయితీ ప్రకారమే జరుగుతుంది కదా!" మావకనచ్చింది ఓక్కీదేవి మళ్ళి.

"వమ్మ కమించుంక్కి: నేను బొర సాటు ఒప్పుకున్నాను కదా: చిదన్నా అనం ధర్మం జరిగితే కాచి తను చేసి బొర సాటు

With best compliments from

Phones ; Office ; 274
Resi ; 274-A

Y. NARAYANARAJU

Proprietor :

Prabhakara Engineering Works

Partner :

Murali Engineering & Mill Stores

Morrispet :: TENALI-2 (A.P.)

Manufacturers of
Modern Rice Mill Machinery Designs & Erections of
Modern Rice Mills, Engineers & Approved Designer of
Andhra Co operative Marketing Federation Ltd.

తనకి తెలిసిరాదు. విక్రయం, కనుమలపెళ్ళి వల్ల మనం ఎంతటి ఆర్థిక ప్రోగ్రెసులు కున్నామో నాకు బాగా తెలిసి వచ్చింది. దిగితే కాపి లోతు తెలియడంకాదు. లోతుగా పున్న మురికిగుంటలో దిగి వాని దుర్వాసనకి ఉక్కిరిబిక్కిరి అయి కూడా మన పింఠ అదే మురికిగుంటలో దిగుతామంటే వాకించటం, మనపెద్దవాళ్ళ కర్తవ్యం కాదా? నేనూ, మా అమ్మా అనివేకం వల చేసిన పొరపాటు తరతరాలవరకూ పొడి గింజుకోవల్సిందేనా? నన్ను క్షమించు: బాలయజికి ఇంకా మనం అంటే గౌరవం అలిమనం, ప్రేమా, భయం తక్కి వున్నాయి. నువ్వు విక్రయంకూడా వాడికి వచ్చి చెప్పితే వాడు తన ప్రేమకదవి త్యాగం చేయకలడు. నీలా, వాడూ భార్య భర్తల యితే ఈ సుమమనస్సు సంకోపిస్తుంది.

కొడుకు వల్ల సుఖసంతోషాలు పొంద గల్గిన ఏక లిని చూసినా ప్రతికల్పిత్రాపిగా పట్టారు కుంది. తన మాతృత్వం స్వార్థక మయిందనుకుంటుంది. ఆ సంకోపం

ఏక మటుకు ఎందుకుందా అన్నాడు చెల్లించుగా.

నందె వెన్నెల వలసవలచగా చెట్ల బాటునుంచి వరండా మీదకి వరుచుకుం టోంది. మునలాయన మంచం మీద తొర బడుతూ,

“కష్టమో సుఖమో మనరోజులు వెళ్ళి పోయాయి.” అన్నాడు

“ఎంత చిత్రమయిన గుగ్గళుం దీ మీరు. అనలు ఈ మగజాతిని నమ్ముతుని ఎక్కడుంది. ఎన్నికలాలు గడిచినా మీరు నవ్వించితే నవ్వటం, ఏడ్చిందితే ఏడ్వ దటంతన్న ఆడవాళ్ళకి న్యాయం వ్యక్తిత్వం రావటంలేదు. కొడుకుయినా, సోదరుడ యినా, కంఠి అయినా, భర్త అయినా, ప్రీతిపాదించి తప్పించెందుకా యితన్న ఆమె ఆలోచనలకు ప్రాధాన్యత వీయదు. ఇంత కుక్కు ఆలోచనతో ఈర్ష్యానూ మంతో నా కన్నవాళ్ళకు నమ్మకాకుండా చేసేరు మీ దబ్బు బక్యర్యం, మిద్యాగౌరవాలు ఎవళ్ళకి కావాలి? ఒక కుటుంబంలో మన

లేండుకు పరస్పర అవగాహన కావాలి; సుహృద్భావం వుండాలి” అంది. విక్రయ వరండా మీదకి వచ్చాడు. అకవివేసకాతలే కనుమకూడా వచ్చింది. కంఠి ప్రక్కగా వచ్చి,

“కారాణం ఈ వారంలో వెంపు వెళ్ళి వస్తానన్నాడుకు” వాళ్ళు స్నేహితుడు తామం వచ్చి చెప్పాడు వాళ్ళిగారూ!” అన్నాడు.

“సరే! రాగానే నువ్వు మీ అమ్మ వాడికి మేనరికం చేసుకోమ్మని నవ్వు చెప్పండి. మీరిద్దరూ కూడా చెప్పితే ఏంటాడు” అన్నాడు గోపాలం.

“నా ఇష్టమేలేదు. వాడినం, వాడి నాయనమ్మ “వం” అన్నాడు విక్రయం. “కొడుకు పెళ్ళికి లేచినా తనం మనుషుడి పెళ్ళికి దుఃఖి నాయనా; మీరే చేసుకోండి, ఎం చేసుకుంటారో; నాకేం కావాలి” అన్నది లక్ష్మీదేవి నిమారంగా.

“అలాగాకీ వ లేనే ఎలా గండి; మీరంటే అలిమనం చెప్పడ వాడికి; మీరుచేసే ఏంటా అ నాడు” అన్నది కోడలు కుమమ.

“సరిసరే నువ్వు నా మీదే వెళ్ళావు ఆ తారం; నేను చెప్పాను నీ ముందే చెప్పి యాసాను. ఎక్కడ తగిరి తర “చర్చిత చరణం” కాకుండా చేయగలిగితే నామా నుకోవమే; ఎంతయినా ఆడదాన్ని; ర కనంబందం మీద ఆడదాని మనక ఎలా వుంటుందో తెలిస్తే దాన్ని కాదు; నీ కడనేను ఆరం ముదన్నటు నా బాధ ఎవరూ ర్థి చేస్తే కోత. పోయాయి నేను కన్నక బి నేనకోడలుని చేసుకోమ్మం చెప్పాను. “సరేనా ఆ నయన తగవని తుడి దయ; ఏదీ వ్రాత” విల్వేదంగా అన్నది లక్ష్మీదేవి. “కుమమ ముఖం చింతపిక్కలై యేసుకుని వెళ్ళిపోయింది. త రనై సుమంప గర్వంగా నవ్వింది లక్ష్మీ దేవి.

With best compliments from

Grams : 'ROUNDBARS' Phone ; 786-7220

Sri Kanyaka Parameswari Iron Works

Manufacturers of : SKPIW BRAND

Stainless Steel Hospital, Dairy & Chemical Equipment
Iron Agricultural Implants & Builders Hardware.

WHOLE-SALE & RETAIL MERCHANTS

Work Shop :
Gandhi Road
Patamata
VIJAYAWADA-6

Office :
IRON CENTRE
Sivalayam Street
VIJAYAWADA-1

